

DIRECTOR: Preot V. Chindriș
Redacția și Adm. Cluj, Str. Chintăului 51 — Tel. 30-65

ABONAMENT anual 100 Lei, pe jum. an 50 Lei, pe 3 luni 25 Lei,
— pentru instituții și autorități 300 Lei — abonament de sprijin 500 Lei

Inregistrată la Tribunalul Cluj sub No. 85,
APARE SĂPTĂMÂNAL

De nu veți ierta oamenilor greșalele lor... Matei 6, 15

Duminea aceasta avem la rând evanghelia cu învățătura despre cum trebuie să postim și despre iertarea vrășmașilor.

În cuprinsul foii se vorbește pe larg despre post și cum trebuie a posti pentru a fi de folos acest post.

Aici să stăruim puțin asupra înștiințării cerești: „De nu veți ierta oamenilor greșalele lor, nici Tatăl vostru cel ceresc nu va ierta greșalele voastre”.

Mântuitorul ne înștiințează hotărât că dacă nu iertăm, nu vom fi iertați. Iertarea lui Dumnezeu este legată de iertarea noastră.

Dacă nu iertăm celui ce ne greșește, nici Dumnezeu nu ne iartă greșalele noastre. Neîndurarea noastră față de „greșiții” noștri, (Matei 6, 12), închide ușa milostivirii cerești și pentru noi. Vrei să te bucuri de iertarea și îndurarea Domnului? Iartă și tu pe cei ce ți-au greșit.

Vrei să se audă suspinul și cererea ta sus la Domnul? Treci mai întâi pe la ușa celui ce ți-a greșit sau este mânios pe tine și iartă-l sau cere iertare. Ceeace „ai deslegat” astfel pe pământ va fi deslegat și în cer”.

N'astepta „să vie el să-și ceară iertare”. Ia-l-o înainte și vei avea două mari câștiguri și biruințe duhovnicești, cari îți vor aduce mai mari cununi de bucurie. În primul rând te-ai trecut biruit pe tine. Altrecut peste „eu”-l tău cel neîndurat, ai trântit pe omul cel vechiu la pământ și ai învins pe unul din diavolii cel mai răi: mândria și ambiția deșartă. În al doilea rând l-ai biruit și pe vrășmașul tău, căci fiu sigur; plecarea și smerirea ta îl va pleca și smeri și pe el. Când tu ierți sau ceri iertare vrășmașului tău, „ai grădădit cărbuni aprinși pe capul lui (Romani 12, 20). Iubirea îl va pleca și pe el la picioarele crucii și inima lui se va trezi ca să plângă și să ceară și el la rându-i iertare Domnului și ție. Nu-ți fie dar greu să te apropii de cel ce te-a jignit. Poate de ani de zile ești n'ânios cu cineva; l-ai ertat, dar nu-l poți vedea. Și asta înseamnă că n'ai iertat cu adevărat. Numai când îți „jasă de la inimă” burzuluiala urii și ești liniștit deplin în conștiința ta, te poți bucura de roadele adevăratei iertări și împlinirea cuvântului lui Dumnezeu. Doi oameni erau certați de multă vreme și aproape că nu se puteau vedea unul pe altul. Se înțelege, că nici unul nu era mulțumit în inima lui și ar fi dorit să se împace. Dar fiecare aștepta să înceapă celalalt. Într-o zi unul din ei pleacă la vechiul lui

lubiți pe vrășmașii voștri

vrășmaș și cu lacrimi în ochi, apropiindu-se de el îi căzu pe grumazi și-i ceru iertare. Celalt, la rândul său îi căzu la genunchi și-i ceru și el la rându-i iertare. Lacrimile lor se uniră astfel în dragoste și de aci înainte rămăseră prieteni buni.

Dar dragul meu, dacă tu nu ierți, dacă tu mai ții pică pe cineva, dacă te răsbuni și numai încetezi de-a pomeni greșala fratelui tău iar la n'ara ce ți se întinde răspunzi cu neîncădere, vrăjmășie și ură, atunci de geaba mai zici „Tatăl nostru”; degeaba te mai duci și la biserică și-ți mai pleci capul ca un pipirig cerând Domnului să-ți ierte păcatele! Nu vei găsi iertare, căci El ți-a spus dinaintea: Dacă nu iertați, nu veți fi iertați... Du-te și împacă-te și apoi vino. Așa că mai repede îți agonisești osândă decât mântuire, când te duci înaintea dragostei lui Dumnezeu cu inima dolderă de ură împotriva fratelui și deaproapelui tău.

Ce vrei? Să faci pe Dumnezeu părtaș la răutatea și ura ta? Ce? vrei să spui că ești creștin și faci parte din biserică Lui, câtă vreme urăști, batjocorești și strigi după fratele tău pe toate drumurile, ca după un tâlhar? Și poate fără ca el să-ți fi făcut ceva? Și chiar dacă ți-ar fi greșit, trebuie să ierți, să taci să iubești și să întinzi mâna și dragostei și să îmbrățișezi pe fra-

tele tău, nu să-l atragi în cursa păcatului și să-l împingi în prăpastia lepădării de credință și a urii în care te bălecești tu.

Ah, ce ticălos ești nemernicule de om, cari te lauzi cu numele de creștin dar mânânci casele văduvelor, năpăstuiesti pe orfani, iei „pâinea” dela gura celor lipsiți și năcăjiți și oprești „apa” celor însetați ce se străduiesc după mântuire, care nu vrei să ierți când de-aproapele tău îți cere cu lacrimi iertare și te roagă pentru milă. În loc să ierți tu pui condiții; în loc să întinzi mâna pretenției, îi arunci în spinare o nouă greutate, pe care dacă n'o poate duce, îl arunci în temniță până-și va plăti toată datoria.

Dar neîndurarea, împotrivirea și porțirea încăpăținată de-a nu ierta e cea mai bună dovadă că cineva n'a trecut încă pe la Golgota și n'a gustat încă din iertarea și dragostea Tatălui ceresc și din dragostea Fiului Său Isus Hristos. Căci cine s'a „întâlnit” cu Domnul, acela nu mai poate urî pe nimeni. El este un copil al dragostei, un păcătos izbăvit, care gustându-l din „mierea” iertării creștine a devenit și el însuși un izvor de iubire și iertare, care trăiește iertând și iubind, așa precum iartă și iubeste și Dumnezeu.

Scumpe cetitorule! Ierți tu? Iubești tu? Nu uita, că prin Jertfa crucii de pe Golgota ne-a venit iertarea, dar noi nu putem să ne împărtășim din acest dar câtă vreme urim pe fratele nostru.

Nu poți iubi, nu poți ierta! Vino atunci, iubite frate, sus la cruce și învață aici lecția iubirii și iertării vrășmașilor dela cel ce s'a rugat de pe crucea durerii:

Tată iartă-le lor!

Lasă-te prins de iubirea lui Isus cel răstignit ca să poți ierta și tu pe alții. Iertarea ni-s'a dat prin sângele Mielului, de aceea trebuie să fie și în sângele nostru această iertare ca să se poată zice despre fiecare din noi că suntem: un copil născut din jertfa lui Isus cel răstignit

† S. S. Papa Pius al XI

În zorii zilei de 10 Februarie S. S. Papa Pius al XI a trecut din viața aceasta la cele veșnice. Clopotele celor 400 Biserici ale cetății Romei, au sunat într'o dungă vestind poporului acest eveniment. Capul Bisericii creș-

tine Catolice, de pe întreg globul, părăsind această viață, a îndoliat întreagă creștinătatea, al cărei apărător înțelept și hotărât a fost decând a luat pe umerii săi sarcina grea a înaltei păstoririi. Cu adevărat patriarh, nu numai după slujbă, ci și după vârstă, fiind trecut de 80 de ani, totuși sânguinos om al datoriei până în ultimele zile. ROAGĂ-TE ȘI LUCRĂ, a fost deviza Sa Papa Pius al XI a fost cu adevărat preotul care a trăit viața întreagă după inima lui Isus.

Moșneag bătrân deși nebiruit în credință, totuși a primit loviturile grele văzând persecuția creștinilor din Mexic, Rusia și Spania. Ochii lui sufletești au văzut râurile de sânge ale noilor mucenici creștini din atâtea țări ale pământului, persecutați tot așa de crud ca și creștinii primelor veacuri.

Puțini Papi au fost mai activi, mai rodnici, dar totodată și mai încercați decât Pius al XI.

A împăcat Cetatea Vaticanului cu Statul Italian, s'a îngrijit mult de trimiterea misionarilor între păgâni, a pus și a susținut continuu problema unificării bisericilor creștine și a ocrotit cu părintească grijă creștinismul, indiferent de confesiune, atunci când acesta a fost atacat.

Înainte de a-și da ultima suflare, îndată după Sfânta împărtășanie, Papa a schitat gestul binecuvântării, mișcând încet buzele și zicând „Pax vouă”, Hristos Impăratul păcii, să reverse peste noi binecuvântarea păcii Sale, iar sufletul Papei Pius XI să-l odihnească cu dreptii.

Ce ne spune sf. Ioan Gură de Aur despre folosul postului

Acest fel cu nimic nu iese, decât cu rugăciune și post — Să ne temem de beție, nu de post — Dacă postul ar fi fost de treabă în raiu, cu cât este mai de treabă afară din raiu. Să nu ne temem de post care ne izbăvește de atâtea rele

Puterea postului. Groasnic este postul, dar nu nouă, ci diavolilor. Că de se îndrăcește cineva, arată-i numai chipul postului și vei vedea că rămâne neclătit și uscat ca o piatră de trica lui, și încă mai vârtos când este împreunat cu sora lui rugăciune. Pentru aceasta zice Hristos: acest neam cu nimic nu iese ci numai cu ruga și postul.

Postul cel izbăvitor. Deci când acestea sunt groasnice vrășmașilor noștri, se cade să le iubim și nu să ne temem de dănele. Iară de vom vrea să ne temem, să ne temem de beție și de obiceiurile cele multe (și rele) iar nu de post; căci beția ne leagă cu mâinile îndărăt, și ne dă în mâinile și în munca patimilor trupești ca pe niște robi unei stăpâne rele. Iar de ne va găsi postul robiți și legați, ne desleagă din legături și ne scoate din muncă și ne-a duce iar în vrednicia noastră cea dintâi.

Scară către Dumnezeu. Postul (bine folosit) îi face îngeri pe oameni. Pentru aceasta și Moise și Ilie, stâlpii prorocilor legii vechi, măcar deși erau luminați și mari cu alte bunătăți iar încă și când vrea să se apropie către Dumnezeu să vorbească cu El pe cât este puțința omenească, atunci către post alergau și prin mâinile lui se înălțau spre Dumnezeu.

Maică dragăstoasă și dascăl ales. Pentru aceea și Dumnezeu dintr'un început, când au făcut pe om, îndată îl dete în mâinile postului să-l ție și să aibă grije de mântuirea lui, ca o maică dragăstoasă și dascăl ales, zicând; Din tot rodul ce este în raiu, să mănânce numai din rodul ce este a cunoaște binele și răul să nu mănânce: acesta este chipul postului.

Armă împotriva poftelor. Deci de-a fost postul de treabă în raiu, cu cât este mai de treabă afară din raiu! De a fost de treabă iarba (leacul) mai nainte de rană, cu atât mai vârtos după ce s'a făcut rana! Și de-a fost bună arma aceasta a postului mai nainte de războiul poftelor, cu atât mai bună și mult mai bună este după atâtea războaie ce avem dela pottele trupești și dela diavolul.

Iată dar că ajutorul postului este foarte de treabă. Că de-ar fi ascultat Adam acest glas dintâiu n'ar fi auzit al doilea glas, că pământ ești și în pământ vei merge. Pentru că nu ascultă, dobândi moarte, scârbe și griji și vieță

Postești? Bine faci? Să se vadă asta însă și în faptele tale și în vieța ta — Postești? Bine este! Dar să postească și limba ta, și ochii tăi și urechile tale și mâinile tale și picioarele tale. Căci numai postul de mâncare, nimic nu folosește de nu te înfrânez, dela păcate. Și nimic n'ai folosit din toată truda, dacă nu te întorși la Dumnezeu și nu începi o vieță nouă cu El..

Postul este temelia vieții sufletești. El nu este nicidecum o chinuire a trupului, cum vorbesc mulți oameni ușurateci. Mulțimea păcatelor în lume este a se dator lipsei de înfrânare. Cel ce se obișnuiește cu înfrânarea în toate, va înainta cu pași repezi în căile sfințeniei și pocăinței. Cel ce nu vrea să audă de înfrânare se va poticni la tot pasul.

Intr'o inimă neînfrănată cuvântul sfânt nici nu prinde măcar colț, dar încă rădăcină și să miază și rod.

Niciodată o inimă înbuibată de trai bun, n'a putut să se ridice la cele sfinte. Ea este ca și o pasăre cu aripile legate. Oricât vrea să zboare, cade din nou la pământ. Așa e și omul ce trăiește numai pentru pânțele, pentru a mânca și a bea bine. Câtă vreme trăiește astfel zadarnic îi vorbești de Dumnezeu, ceriu, iad, pocăință, sfințenie, el nu înțelege nimic din acestea; cași cum ai bate toaca la urechile surdului.

mai rea decât toată moartea; pentru aceea mărăcină și ciuliri, osteneli, dureri și alte multe rele dobândi.

Muma sănătății. Și poate zice cineva că-și slăbește puțința trupului, iar eu încă și spun, că pe cât se strică omul cel dinafară, cu atât din zi în zi se înoțește cel dinlăuntru.

Și încă de vei vrea să cercetezi mai cu amănuntul acest lucru vei vedea că el este și muma sănătății. Iar de nu crezi cuvintele mele, întreabă pe ucenicii doftorului și ei îți vor spune mai adevărat, cum îl numesc pe post muma a sănătății. Căci durerile de cap, scurtarea vieții, idropica, flegmele, umflăturile și alte răsufări de multe boale, din desfătare și din mâncările cele multe zic că se nasc, ca niște izvoare dintr'o vale, dintr'o fântână rea, strică și sănătatea trupului și bucuria sufletului. Pentru aceasta dar

Să nu ne temem de post care ne izbăvește de atâtea rele; că nu vă învăț în deșert spre aceasta, ci fiindcă văd pe mulți oameni ca și când ar vrea să se dea pe mâinile unei femei sălbatice și rele așa se lenevesc și se scutură (de post) și se dau astăzi în beții și în măncași multe. Pentru aceasta vă învăț să nu perdeți folosința ce veți putea lua dela viitorul post, cu lăcomiile și cu bețiile.

Să nu intrăm cu beția în post Pentru că și oamenii aceia ce au venin, când vor să bea ierburi amare pentru curățenie, de vor mânca mai nainte mult și se vor sătura și apoi să bea ierburile, această amărăciune a ierbii o rabdă, dar de folosință se scapă (n'o are) căci au făcut grea luptă ierbii împotriva amărăciunii veninului. Pentru aceea învață doctorii să nu ceneze ca să apuce înainte puterea ierburilor să biruiască prisoselile veninului.

Așa este și cu postul; de te vei sătura astăzi te vei îmbătă, și mâine vei lua iarbă, o faci fără de treabă, și fără de folos. Că osteneala o suferi, dar folosința nu o ei, căci biruești puterea ei, beția cea mai dinainte.

Deci să nu intrăm cu beția în post, nici iarăși din post să ne dăm în beție, ca să nu se facă asemenia unuia care având trup bolnav și vrând să se scoale încet, încet, iar altul dându-i brânci, îl face să cadă mai rău; și aceasta se face și în sufletului nostru, când și mai nainte și după post, îl acoperim cu norul beției.

Profeții adevărate și mincinoși

„Nu însă oricine vorbește în duh este profet adevărat, ci numai cel care ține purtările Domnului; deci după purtare se va cunoaște profetul mincinos și profetul adevărat, potrivit cuvântului Mântuitorului:

„După roadele lor îi veți cunoaște (Matei 7,16)

Orice profet care învață adevărul, este profet mincinos, dacă nu face ceea ce învață.

(Din: Invățătura celor 12 Apostoli)

Noi facem parte din biserica cea vie

dacă îndeplinim voia lui Dumnezeu. După ființa ei, biserica nu aparține lumii de aici ci celei de sus

Fraților, dacă îndeplinim voia lui Dumnezeu, părintelui nostru, atunci facem parte din biserica cea dintâi, cea spirituală, care a fost zidită mai nainte decât soarele și luna; iar dacă nu îndeplinim voia Domnului, atunci ni-se va potrivi Scriptura, care zice:

Făcutu-s'a casa mea peșteră de tâlhari (Ieremia 7,11; Mar. 21,13).

Pentru aceasta deci să ne alegem a face parte din biserica vieții, ca să dobândim mântuirea.

Și nu cred să nu știți că „biserica cea vie este trup al lui Hristos (Efeseni 1,22-23). Căci zice Scriptura: A creat Dumnezeu pe om bărbat și femeie. Bărbatul este Hristos, fe meia biserica.

Încă și cărțile prorocilor (V. T.) și apostolilor (N. T.) spun că biserica nu este cea de aici — cea de acum, din lumea

continuare în pagina a 3-a

Intre care ești?

Obrăsnicia, îngâmfarea și îndrăzneala sunt ale celor blestemați de Dumnezeu.

Îngăduieala, umilința și blândetea se găsesc la cei binecuvântați de Dumnezeu — zice sf. Clement.

Tu iubite cetitorule, între cari te găsești? Din care ceată faci parte? Din ceata celor binecuvântați s'au a celor blestemați?..

Atârnă de tine, să te găsești într'una sau alta din cele două cete!

Din scrierile Părinților apostolici

Câteva cuvinte despre post din epistola sf. Ap. Barnaba

Iată postul pe care l-am ales Eu zice Domnul

(Isaia 58)

Să deslegi lanțurile răutății, să desfaci legăturile jugului și să lași slobozi pe cei apăsați și să sfărâmați orice jug

Iată acesta este postul pe care l-am ales: să împarți pâinea ta celui flămând și să aduci în casa ta pe săracii isgoniți, când vezi pe cel gol să-l îmbraci și să nu te ascunzi de carnea ta. — Isaia 58, 7 —

„Atunci lumina ta va răsări ca zorile și sănătatea ta va crește iute și dreptatea ta va merge înaintea ta. Atunci vei chema și Domnul va răspunde... te va călăuzi necurmat și-ți va sătura sufletul însătat... Căci gura Domnului a vorbit — Isaia 58. 8—11, 14.

Fiindcă zilele sunt rele (Efeseni 2, 2; 1 Petru 5, 8) trebuie să fim cu luare aminte asupra-ne, căutând poruncile Domnului. Ajutoarele credinței noastre sunt frica și răbdarea iar tovarășii de luptă sunt îndelungă răbdare și înfrânare, dacă acestea rămân curate în lucrul Domnului, se bucură împreună cu ele înțelepciunea- înțelegerea, știința și cunoștința căci prin toți prorocii ne-a descoperit Dumnezeu, că El n'are trebuință nici de jertfe, nici de arderi de tot, nici de daruri, căci zice: ce-mi trebuie mulțimea jertfelor voastre? Zice Domnul, Sunt sătul de arderi de tot, și grăsime de miei și sânge de tauri și de țapi, nu vreau nici să veniți să vă arătați mie: căci cine a cerut aceasta din mâinile voastre? Să nu mai adăugați, a călca curtea mea, Chiar dacă aduceți jertfă de mâncare, e zadarnic; urâciune îmi este tămâia; nu sufăr lunile nouă și sâmbetele voastre (Isaia 1, 11—14).

Acestea deci le-a desființat, pentru că legea cea nouă a Domnului nostru Isus Hristos, care n'are nevoie de jug să nu aibă jertfă adusă de oameni, căci iarăși zice către ei: Poruncit-am Eu părinților voștri, când au ieșit din pământul Egiptului, să-mi aducă arderi de tot și jertfe? (Ieremia 7, 22). Nu, ci aceasta le-am poruncit: Nimeni din voi să nu aibă în inima lui răutate față de aproapele său, nici să iubiți jurământul falș; (Zaharia 8, 17).

Nefiind dar înțelepți, trebuie să pricepem intențiunea bunătății Părintelui nostru, căci nouă ne vorbește, voind ca nu cumva, asemănându-ne acelor să rătăcim căutând să ne apropiem de El.

Nouă ne grăiește El astfel: Jertfa lui Dumnezeu este inima înfrântă (Psalm 50) mireasmă bine mirositoare este Domnului inima care slăvește pe Cel care a făcut-o (Psalm 2, 1) Trebuie dar, fraților, cu multă luare aminte să ne îngrijim de mântuirea noastră, ca nu cumva cel rău împingându-ne pe calea rătăcirii să ne îndepărteze de viața noastră.

Altădată vorbește către ei astfel:

De ce nu postiți, zice Domnul, așa că glasul

Când postiți să nu fiți ca fățarnicii, posomorâți; căci își schimonosesc fețele ca să se arate oamenilor că postesc. Adevărat vă spun își iau răsplata.

Dar tu când postești, unge-ți capul și spală-ți fața, ca să nu te arăți oamenilor că postești ci Tatălui tău care este în ascuns; și Tatăl tău, care vede în ascuns, îți va răsplăti (Matei 6, 16-18).

— Prea cinstitul post să-l începem luminat, strălucind noi cu razele sfințelor porunci, ale lui Hristos, Dumnezeul nostru, care sunt: strălucirea dragostii, fulgerul rugăclunii, sfințenia curăției, tăria buneii vitejii. Ca să ajungem luminați la sfânta și de o treia zi înviere, care luminează lumea cu nestricăciunea.

— Să postim post primit, bine plăcut Domnului: postul cel ad vârat este înstrăinarea de răutăți, înfrânarea limbii, lepădarea mâinii, depărtarea de poftă, de clevețire, de minciună și de jurământul mincinos. Lipsirea acestora este postul cel adevărat și bine primit.

Din Triod.

vostru se aude azi cu strigăt? Nu acest post am ales eu, zice Domnul, nu pe omul care își slăbește sufletul. Chiar de v'ați încovoia gâtul ca un inel și v'ați îmbrăca în sac și v'ați presăra cu cenușă, nici așa nu se va chema că postiți post bine primit. (Isaia 58, 4).

Iar către noi zice: Iată acesta este postul pe care l'am ales Eu, zice Domnul. Deslega orice nod al nedreptății, desfă ochiurile învoielilor silite, pune în libertate pe cei răniți și nimicește orice zapis nedrept. Dă pâine celor flămânzi și pe cel gol care-ți iese în cale îmbracă-l, pe cei fără adăpost primește-i în casă și pe cei umiliți nu-i treci cu vederea, nici pe vre-unul din cei din neamul tău. Atunci lumina ta va izbucni ca aurora și mântuirea ta va spori repede și dreptatea va merge înaintea ta și slava lui Dumnezeu te va înconjura. Atunci vei striga și Dumnezeu te va auzi. Pe când însă vei vorbi tu îți va zice: Iată-mă de față sunt, dacă vei arunca dela tine lanțurile și ridicarea mânilor și cuvântul de murmurare și dacă vei da din inimă celui flămând pâinea ta și te vei îndura de sufletul smerit (Isaia 57, 6—10).

Pentru aceea, fraților, Dumnezeu îndelung răbdător de mai înainte văzând că cu țărre va crede în cel iubit al său, poporul pe care l-a pregătit, ne-a învățat de mai înainte despre toate, ca să nu ne izbim de legea lor ca niște necunoscători.

Trebuie dar, să gândim mult asupra întrebărilor de față, ca să învățăm ceea ce ne pot mântui. Să fugim dar cu totul de toate lucrurile fărădelegii, ca să nu ne cuprindă lucrurile fărădelegii și să urâm rătăcirea vremii de acum, ca să fim iubiți în cea viitoare.

Să nu dăm răgaz sufletului nostru, ca să aibă putința de-a alerga împreună cu păcătoșii și cu cei răi, ca nu cumva să ne asemănăm cu ei. S'a apropiat strămtorea cea mare, despre care s'a scris, cum zice Enoh. Pentru aceasta a scurtat Stăpânul vremile și zilele, ca să ne grăbească cel iubit al Său și să ia în stăpânire moștenirea. (va urma)

Noi facem parte din biserica cea vie

(urmare din pag. 2 a)

aceasta — ci de sus, adică după ființa ei dinăuntru spirituală, biserica ea nu aparține lumii de acum, și de aici, ci celei de sus, celei cerești și vecinice.

Căci ea, biserica, era mai întâi spirituală, ca și Isus al nostru: (El însă) s'a descoperit în zilele de pe urmă, ca să ne mântuiască. Iar biserica, fiind la început spirituală, s'a descoperit apoi în trupul lui Hristos ca să ne arete că dacă o păstrează cineva în trupul său și n-o strică, o va primi și în Duhul sfânt, căci trupul acesta (al nostru) este chipul întocmai al duhului; nimeni deci, dacă strică chipul, nu va primi originalul. Prin urmare, dar, fraților, aceasta vrea să spună el: Păstrați timpul (curat) pentruca să vă faceți părtași duhului.

Iar dacă zicem, că trupul este biserica și Duhul este Hristos, atunci dar acela, care a necinstit trupul său, a necinstit biserica.

Unul ca acesta deci nu se va împărtași de Duhul, care este Hristos. Atât de mare vieță și nemurire poate primi trupul acesta, când Duhul sfânt este împreună cu dânsul; și nu poate cineva nici să vestească nici să spună cele ce a pregătit Domnul aleșilor săi

(Epistola II către Corinteni a sf. Clement Romanul)

„Foaie din tabăra vrășmașă“

Așa pare a fi poreclii noi cei de aci, din partea gazetei „Oastea Domnului“ din Sibiu.

Pe cine vrășmășim noi?

Dacă așa am face, nu am fi vrednici a ne numi biserica Domnului, apostolii adevărului.

Noi știm și vrem să urmăim cuvântul Dumnezeesc dela Ioan 4, 8; „cine nu iubește nu cunoaște pe Dumnezeu, căci Dumnezeu dragoste este“.

Dacă am fi vrășmașii bisericii ortodoxe, nu am fi citat și publicat atâtea gânduri bune din scrisul părintelui ortodox Iosif Trifa.

Că nu înțelegem să urgisim pe nimenia, iată facem o declarație pe care o vom repeta ca răspuns la acuza nedreaptă ce ni-se face și s'ar încerca a ni-se mai face:

Pe întemeietorul „Oastei Domnului“, noi cei dela „Vieța Creștină“ nici nu-l caterisim, nici nu-l vrășmășim.

Dimpotrivă, de aniversarea morții acestui om zelos, — 12 Febr. — zicem un creștinesc: Dumnezeu să-l odihnească, și să-i răsplătească tot binele ce l-a gândit, l-a spus și l-a scris!

Apelului la ură noi vom răspunde întotdeauna cu iubire; după pilda Mântuitorului care s'a rugat pentru cei ce-L răstigneau pe cruce.

„VIEȚA CREȘTINĂ“

Răspuns la întrebările Biblice

Din No. 6

13. Care este cea mai mare făgăduință din Noul Testament?

13. Apocalips 3, 21 și Luca 12, 37.

14. Cine este acel om al lui Dumnezeu care și-a petrecut prima treime a vieții sale cu învățătura, a doua ca slugă iar a treia și-a încheiat-o într-o călătorie? Care treime i-a fost cea mai ușoară. Care ce a mai grea și care cea mai plăcută?

14. Moise.— Prima treime a vieții i-a fost cea mai ușoară, a treia cea mai gr a și a doua cea mai plăcută.

15. Cine este omul acela care a primit mai bucuros să fie lipsit, ocărit și alungat decât să se bucure de belșugul unei curți împărătești și de cinstea unui copil de împărat? De ce?

15. Moise.— A vrut să sufere mai bine fiindcă socotea ocara lui Hristos ca o mai mare bogăție, decât toate comorile Egiptului, pentru că avea ochii pironiți spre răsplătire. Evrei 11, 24-27

16. Care este idolul acela neînsuflețit ce s'a mișcat de la locul său, fără nici un ajutor omnesc?

16. Dagon — I Samuil 5

17. Cum se numește mama aceea (din V. T) care și-a părăsit copilul de milă?

17. Agar — I Moise 21, 16.

18. Cine a treerat grâu în teasc?

18. Ghedeon — Judecători 6, 11.

19. In ce verset din Evanghelia Domnului Isus și a arătat în patru puncte întregă istoria Vieții Sale?

19. Ev. Ioan 16, 28.

20. Unde își arată Dumnezeu într'un verset mila Sa față de oameni și dobitoace?

20. Iona cap 4, 11.

21. Cine își dorea moartea din pricina unei dureri de cap?

21. Prorocul Iona — Iona cap 4, 8.

22. Cine a făcut într'o zi trei jurăminte și n'a ținut nici unul?

22. Împăratul Saul — I Smuil 14, 24 39, 44.

23. Cine a făcut observații lui Dumnezeu pentru îndurarea Sa?

23. Prorocul Iona — Iona 4, 12.

24. Cui i-a bătut inima după ce a trecut primejdia și cine a încetat de a plânge când a început jalea?

24. a) lui Saul I — Samuil 24, 18
b) David III Samuil 13, 19-21.

Pentru pace

Mă rog ca toți să fie una (Ev. Ioan 17, 21)

Nu pentru lume Te rog Tată
Nici pentru fiii ei cei răi,
Ci pentru Turma Ta curată
Și pentru copilașii Tăi.

Nu-ți cer să le oprești furtuna
Și nici să-i iei de pe pământ
Mă rog ca toți să fie una
Așa cum Eu cu Tine sânt,

Și nu le cer tot bucurie
Deși în suferințe gem;
Mă rog ca toți să fie una
Așa cum Eu și Tu sântem

În clipa suferinții grele
Ajută-i Tată prea iubit
Mereu să rabde toate cele
Să sufere pân' la sfârșit.

Ferește-i pururi de minciună
Că ei sunt slabi și nu 'nțeleg.
Și totdeauna fă-i să spună
Pe față adevăru 'ntreg

Ajută-i Tată să-ți plinească
De-apururi Sfântul Tău cu-
[vânt
Și toți cei buni să se unească
Așa cum Eu cu Tine sunt.
T. D.

„Cumpătarea nimicește păcatul, înăbușă pornirile rele din noi, întreține virtuțile, întărește sufletul și ridică inima spre Dumnezeu“.

TRIUMFUL AȘTEPTĂRII

Nebluit e omul ce luptă cu credință
El știe că pe lume nimio zadarnic nu-i;
Că, dincolo de truda și jertfa oștelui
În taină, vremea țese la sfânta biruință,
Că vetele toate visează armonie,
Că este o dreptate și... trebuia să vie

Talazul năvălească-ii vrăjmașii lumii ură;
Întreacă-i viața în bezna de minciuni;
Copiii lui închidă-ii în casa de nebuni!
Lovească-ii orice mână! hulească-ii orice
[gură!

El simte cum îi crește din inimă o floare
Cu-aăt mai luminoasă, cu cât mai mult
[il doare.

Te-ai întrebat vr'odată din ce undire'n-
[coată

De lacrimi tănuite se naște un izvor?
De mii de ani în piatră lovește răbdător,
Strop după strop, s'o spargă... Drum
[grea a fost... Dar... lată!

În valuri de lumină, chemat de dorul
[mării,

Un fluviu nou vestește Triumful Așteptării
A VLAHUȚĂ

Mângăiere

În astă lume nime nu-i
Ca suferințele să-i spuie;
Nu-i nimeni dulce ca Isus,
Să mângăie pe cel supus
Și-apoi să-l ducă'n ceruri sus
La tronul lui.

De aceia numai pe Isus
Să-l căutăm cu dor nespui,
Iar când pe Dânsul îl avem
Cei mai bogați atunci suntem,
Căci toate'n lume cum vedem
Nimica nu-s.

P. Mihai Demeter

FEL DE FEL

De toate și de pretutindeni

Foc mare la mănăstirea Slatina din jud. Baia. Miercuri noaptea, la ora 2, mănăstirea Slatina, una din cele mai mari mănăstiri din țară, a fost în flăcări.

Imediat au plecat la fața locului pompierii din localitate. Au ars 40 chilii și stăreția.

Tezaurul mănăstirii, care se păstra în catedrală, compus din vestminte de aur, donate de Alexandru Lăpușeanu, evanghelia, legată în aur, donată de Maria Terezia și alte relicve de foarte mare valoare au fost salvate. Pagubele sunt mari.

Cel mai repede avion din lume. Un avion de luptă, cu două motoare de un singur loc, are viteza de 643,739 kilometri pe oră. Armamentul avionului este ținut secret. Se crede însă că el are mai multe mitraliere și că este echipat în vederea sborurilor în stratosferă. Iată înțelepciunea omului ce lucruri ucigătoare nascoceste.

Distribuirea plugurilor dăruite sătenilor de M. S. Regele. Se știe că M. S. Regele a donat 2 milioane lei, ca să se cumpere pluguri celor mai vrednici săteni.

La fundația „Principele Carol“ sosind recomandările căminelor culturale cuprinzând numele plugarilor cari merită ajutorul regal, s'a făcut comanda de 1143 pluguri.

Uzinele vor începe chiar de azi să trimită plugurile la Camerele și serviciile agricole județene, urmând ca împărțirea lor se va face cu solemnitate. Fiecare plug poartă următoarea inscripție: „Dăruit de M. S. Regele Carol II, prin Fundația Sa. 1 Ianuarie 1939“.

Copii se vor legăna singuri în America, continentul unde se fac cele mai multe lucruri de necrezut, un inginer lucrează la o mașină care să se pună la ieagănu copiilor, și atunci când copilul va plânge, mașina se va porni și va legăna copilul, iar când copilul nu va plânge mașina se va opri singură.

Noi măsuri contra evreilor în Germania. Prin ultimile dispozițiuni ale autorităților, evreii din Germania au fost obligați de a adăoga la pronumele lor numele de Israel la bărbați și Sara la femei spre a putea fi mai bine indentificați.

Citiți plătiți și răspândiți
„VIEAȚA CREȘTINĂ“

Condamnați la moarte. Tribunalul Militar din Cluj, a condamnat la moarte prin împușcare pe doi tineri, cari au vrut să omoare pe D-l Rector Ștefănescu—Goangă.

Unul se numește, Lăscăianu Aurel de 24 ani iar celalalt cu numele Pop Ioan de 22. ani.

Tot în acest proces a fost condamnat la muncă silnică pe vieață, Atofanei, de 24. ani.

Țara furnicilor. Se poate spune că țara furnicilor este în America de Sud, unde până în prezent se cunosc peste 800 de feluri de furnici și încă mai sunt și necunoscute.

Cea mai mare căldare din lume. Aceasta se află tot în America ea s'a construit pentru un vapor și este de 21 metri de adâncă și 9 metri de largă.

A născut trei gemeni. Felicia I. G. Năstăsache Goia, din com. Podenii-Noui, a născut trei gemeni: doi băieți și o fată. Atât mama cât și pruncii sunt perfect sănătoși.

Câștigurile industriei de război britanice. Industria de armament britanică arealizat în cursul anului trecut un câștig net de 40 milioane lire sterline. Întrebarea este, câte vieți de oameni au distrus acele arme?

Producția grâului în Europa. O statistica a grâului dinaintea de război arată că în 1913, în Europa a fost o recoltă de 99 milioane de quintale grâu în 1914, 72 milioane; în 1915, 60 milioane; în 1916, 54 milioane, în 1917, 32 milioane, iar în 1918, 64 milioane.

6000 de evrei expulzați din Bulgaria. Poliția din Sofia a emis mandate de expulzare împotriva a șase mii evrei. Mandatele de expulzare intră în vigoare peste 14 zile.

Un bou se luptă cu trei hoți și scapă de la moarte. Niște hoți au intrat în grajdul lui Constantin Grecu din Stroești, furând un bou, pe care l-au dus în pădure, unde au voit să-l taie. Boul cu răni la ceafă și la gât a rupt frânghia și a scăpat din mâna hoților, înapoiindu-se la grajd.

Jandarmii, începând cercetări, au găsit pe Ion Roșu și Ion Constantin Gheorghe. Primul cu pantalonii plini de sânge, iar pe Constantin M. Belei, cu o rană la cap.

Boul luptându-se să scape, a umplut de sânge pe cei doi și a rănit cu cornul în cap pe al treilea hoț. Acestea au fost indicii suficiente, pentru ca hoții să fie descoperiți.